

SPØRGESKEMA TIL DEN INDSTILLEDE KOMMISSÆR**Christophe Hansen****Landbrug og fødevarer****1. Almindelig duelighed, europæisk engagement og personlig uafhængighed**

Hvilke aspekter af Deres personlige kvalifikationer og erfaringer mener De har særlig relevans for opgaven som kommissær og arbejdet med at fremme EU's almene interesser, særlig inden for Deres potentielle ansvarsområde? Hvordan vil De bidrage til gennemførelsen af Kommissionens politiske retningslinjer? Hvordan vil De gennemføre kønsmainstreaming og integrere et kønsperspektiv i alle politikker inden for Deres ansvarsområde? Hvordan vil De gennemføre integration af ungdomsaspektet?

Hvilke garantier for uafhængighed kan De give Parlamentet, og hvordan vil De sikre, at Deres tidligere, nuværende eller fremtidige aktiviteter ikke kan rejse tvivl om udøvelsen af Deres hverv i Kommissionen?

Jeg har i mere end fem år været medlem af Europa-Parlamentet, hvor jeg har haft forskellige roller og deltaget i forskellige udvalg. I 2022 blev jeg valgt som kvæstor i Europa-Parlamentet. I denne funktion arbejdede jeg målrettet på at styrke institutionen ved at forbedre de forhold, der gør det muligt for medlemmerne at opfylde deres mandater. Som ordfører har jeg erfaring med at bygge bro mellem politiske grupper. Dette understreges af de store flertal, jeg har opnået på plenarmøderne om f.eks. forordningen om udenlandske subsidier, handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og UK og drikkevandsdirektivet. Hvis jeg godkendes af Parlamentet og kan fortsætte med at bidrage til det europæiske projekt som kommissær, vil denne førstehåndserfaring med værdien af at lytte aktivt og bevidst og kunne gå på kompromis være uvurderlig.

I min opvækst deltog jeg i driften af et lille familiebrug på grænsen mellem Luxembourg og Belgien og mærkede på et tidligt tidspunkt Unionens positive virkning på egen krop. Denne praktiske erfaring og en uddannelse inden for miljøvidenskab og risikostyring har givet mig en reel respekt for vores miljø, en stærk overbevisning om behovet for at skabe et holdbart eksistensgrundlag for personer, der har dedikeret sig til vores jord og vores fødevarer, og en stor bevidsthed om den centrale rolle, som EU's landbrugs- og miljøpolitikker spiller. Det glæder mig derfor især, at den tiltrædende formand har betroet mig landbrugs- og fødevarerporteføljen. I mit arbejdsliv og offentlige hverv har jeg fokuseret på spørgsmål vedrørende natur og landbrug, senest som formand for udvalget for miljø, klima og biodiversitet og som medlem af udvalget for landbrug, vindyrkning og udvikling af landdistrikter i det luxembourgske Deputeretkammer. Herigennem har jeg erfaret, at unge mennesker ikke finder beskæftigelse inden for landbrug tillokkende.

Jeg glæder mig over, at den tiltrædende formand har gjort det til min prioritet at styrke konkurrenceevnen, modstandsdygtigheden og bæredygtigheden i landbrugs- og fødevarerektoren. Hvis landbruget skal kunne stå imod fremtidige udfordringer, er der brug for, at de kommende generationer værner om jorden, og dette kræver, at de får mulighed for at udfolde sig, og at de bliver mødt med værdighed. Jeg deler fuldt ud hendes opfattelse af, at dette skal gøres ved at lytte aktivt til bekymringerne hos befolkningen i landdistrikterne, som udgør mere end 30 % af EU's befolkning. Jeg vil sikre, at der følges op på rapporten fra den strategiske dialog om fremtiden for landbruget, som er blevet fremhævet blandt fire rapporter, der skal danne grundlag for kommissærkollegiets arbejde. Jeg forpligter mig til at samarbejde med interessenter og medlemsstaterne, således at den fælles landbrugspolitik relevante værktøjer til forbedring af kvinders deltagelse i landbruget og deres situation i landdistrikterne udnyttes fuldt ud og effektivt supplerer nationale tiltag. Jeg vil arbejde ud fra dette grundlag for at sikre, at den fremtidige fælles landbrugspolitik er egnet til formålet. Dette kan realiseres ved f.eks. at give kvindelige landbrugere bedre adgang til lån eller yderligere investeringer til deres bedrifter. Jeg vil desuden sikre, at mit kabinet overholder princippet om ligelig kønsfordeling.

Generationssskifte og støtte til unge landbrugere er hjertesager for mig. Kernen i min tilgang til landbrugspolitikken vil være at sikre et levedygtigt og attraktivt landbrug i årtier fremover. Sikring af det europæiske landbrugs fremtid kræver bæredygtighed i alle henseender – fra jordbundens sundhed til modstandsdygtighed i vandsektoren og klimarisikoberedskab og fra fremme af velfungerende landdistrikter samt investeringer og innovation, herunder adgang til kapital, til sikring af landbrugserhvervets rentabilitet og styrkelse af landbrugernes stilling i fødevarerforsyningskæden. Ud over at fremlægge strategien for generationsskifte vil jeg være meget opmærksom på de unges behov og bekymringer i forbindelse med gennemførelsen af den nuværende fælles landbrugspolitik og tage udgangspunkt i de årlige ungdomspolitiske dialoger – den første dialog afholdes allerede i de første 100 dage af det nye kommissærkollegiums mandatperiode.

Gennem hele min karriere og i mit offentlige hverv har jeg overholdt reglerne om uafhængighed og ansvarlighed. Jeg vil fortsat fuldt ud respektere traktaternes ordlyd og ånd, herunder med hensyn til forpligtelsen til at handle i europæisk interesse uden at modtage instrukser og navnlig med hensyn til kravene om fuld uafhængighed, gennemsigtighed, upartiskhed og tilgængelighed for Kommissionen. Jeg vil fuldt ud respektere og overholde adfærdskodeksen for medlemmer af Europa-Kommissionen. Jeg forpligter mig til straks at underrette formanden om enhver situation, der kan give anledning til en interessekonflikt i forbindelse med udøvelsen af mit officielle hverv, og hvis der bliver behov for ændringer, vil jeg ajourføre min interesseerklæring, der vil være tilgængelig for offentligheden.

2. Forvaltning af ansvarsområde og samarbejde med Europa-Parlamentet

Kan De forpligte Dem til at informere Parlamentet behørigt om Deres og Deres tjenestegrenes handlinger? I hvilken henseende mener De, at De er ansvarlig over for Parlamentet?

Hvilke specifikke tilsagn er De parat til at give med hensyn til Deres engagement og tilstedeværelse i Parlamentet, både i udvalgene og på plenarmøderne, gennemsigtighed, samarbejde og effektiv opfølgning på Parlamentets holdninger og anmodninger om lovgivningsinitiativer? Er De for så vidt angår planlagte initiativer og igangværende procedurer rede til at levere rettidige oplysninger og dokumenter til Parlamentet på lige fod med Rådet?

Jeg forpligter mig til at holde Parlamentet underrettet om de handlinger, som jeg selv eller Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter foretager. Min erfaring som medlem af Europa-Parlamentet og af det luxembourgske Deputeretkammer betyder, at ansvarlighed over for Parlamentet, politisk kontrol og demokratisk tilsyn med den udøvende magt er blevet en selvfølge for mig. Jeg vil tage det fulde politiske ansvar for mine handlinger inden for landbrug og fødevarer – over for Europa-Parlamentet og de europæiske borgere, som det repræsenterer. Hvis jeg bliver godkendt, vil min rolle som medlem af kommissærkollegiet i sagens natur indebære en pligt til at samarbejde på kollegial og loyal vis med mine kommissærkolleger i overensstemmelse med de arbejdsmetoder, som formanden har fastlagt. Landbrug og fødevarer er uløseligt forbundet med andre politikker, hvilket gør dette samarbejde så meget desto vigtigere. Jeg har været medlem af Europa-Parlamentet i mere end fem år og deler fuldt ud Parlamentets berettigede forventninger til kommissærerne. Dialog og regelmæssige, åbne udvekslinger med udvalgene og plenarforsamlingen er fundamentet for vores demokratiske engagement. Det vil altid være et privilegium for mig at vende tilbage til Parlamentet, besvare medlemmernes spørgsmål og opretholde en høj grad af gensidig tillid, åbenhed og gennemsigtighed i vores samarbejde. Den tiltrædende formand understregede i sine politiske retningslinjer, at hun var fast besluttet på at styrke dialogen med Parlamentet. Jeg tilslutter mig dette fuldt ud, da jeg anerkender den betydning, det har for effektiviteten og legitimiteten af EU's politiske proces at samarbejde med Parlamentet og dets valgte medlemmer. Jeg forpligter mig derfor til regelmæssigt at deltage i Parlamentets plenarforsamlinger og til at arbejde tæt sammen med de udvalg, der beskæftiger sig med landbrugs- og fødevarer spørgsmål, og med deres medlemmer, koordinatore og formænd. Som medlem af Parlamentet deltog jeg i stort set alle plenarmøder – hvis jeg bliver godkendt som medlem af kommissærkollegiet, vil jeg opretholde denne meget høje standard. Jeg vil sikre, at åbenhed, gennemsigtighed og samarbejde også vil være retningsgivende for arbejdet i mit kabinet og i de tjenestegrene i Kommissionen, jeg får ansvaret for.

Jeg vil sikre en effektiv opfølgning på Parlamentets holdninger og anmodninger om lovgivningsmæssige initiativer. Jeg påtager mig ansvaret for at gennemføre bestemmelserne i rammeaftalen fra 2010 og den interinstitutionelle aftale fra 2016 om bedre lovgivning på mine ansvarsområder. Jeg vil tage hensyn til Parlamentets synspunkter, og jeg vil gøre mit yderste for at sikre, at der gives et rettidigt skriftligt svar på Parlamentets beslutninger. Jeg bemærker, at den tiltrædende formand i sine politiske retningslinjer gav udtryk for sit tilsagn om at uddybe samarbejdet om artikel 225 i TEUF ved at anmode kommissærerne om at deltage i

strukturerede dialoger med parlamentsudvalgene om disse beslutninger. Dette vil jeg gøre med glæde, og I kan forvente at se mig ofte i Bruxelles og Strasbourg.

Endelig havde jeg den ære at deltage i adskillige lovgivningsprocedurer – fra udarbejdelse og forhandling af Parlamentets interne holdning til opfyldelse af mandatet i interinstitutionelle forhandlinger. Denne erfaring har i høj grad overbevist mig om nødvendigheden af at behandle Parlamentet og Rådet ens og om behovet for et særligt partnerskab mellem Parlamentet og Kommissionen. Jeg forpligter mig således til fuldt ud at gennemføre bestemmelserne i ovennævnte aftaler og sikre, at Parlamentet og Rådet behandles ens, når de har ens beføjelser. Dette er efter min mening en forudsætning for, at de tre institutioner de næste fem år kan forhandle og indgå politiske aftaler, der lever op til de europæiske borgeres forventninger.

Spørgsmål fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter

3. Landbrugernes protester i foråret var et klart udtryk for de enorme vanskeligheder, som landbrugerne stod over for. De fremhævede navnlig behovet for en rimelig indkomst og problemer med lav rentabilitet i landbruget som følge af lave producentpriser og høje inputomkostninger, illoyal konkurrence fra import fra tredjelands og manglende gensidighed samt reguleringsmæssige byrder og manglen på incitament til at opfylde høje miljøstandarder i landbruget. Landbrugerne er ofte er det svageste led i fødevarerforsyningskæden, og deres indkomst ligger strukturelt under gennemsnittet for andre sektorer, Hvad er i denne sammenhæng Deres idéer til en vision om landbrug og fødevarer som bebudet i Deres opgavebeskrivelse som indstillet kommissær for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst, forbedre deres position i fødevarerforsyningskæden, øge gennemsigtigheden i forbindelse med prisdannelsen og tiltrække unge landbrugere til sektoren? Hvordan planlægger De på kort og lang sigt yderligere at lette og strømline de administrative byrder og rapporteringsforpligtelser, der følger af forskellige politikker for landbrugere?

Landbrugerne og dem, der overvejer en karriere inden for landbrug, fortjener en klar vision for landbrugs- og fødevarer systemer, der skaber større forudsigelighed og er egnet til fremtidige generationer. Vi står ved et vendepunkt og må spørge os selv: Hvad er det for nogen vilkår, der vil gøre det muligt for landbrugerne fortsat at værne om jorden, samtidig med at de får udfoldelsesmuligheder og mødes med værdighed, så de kan leve af deres bedrifter i dag, i morgen og i 2040?

Mange landbrugere har haft svære vilkår, og i år har de givet deres mening til kende. Lave og svingende indkomster, manglende balance i handelsforbindelserne i værdikæden, kumulative lovgivningsmæssige krav, virkninger af klimaændringerne og den voksende geopolitiske ustabilitet er udfordringer, der gør, at landbrugserhvervet ofte ikke lønner sig. Det er derfor ikke overraskende, at unge mennesker ikke finder landbruget tillokkende.

Jeg vil gerne hylde den ekstraordinære modstandsdygtighed, som landbrugerne har udvist i de seneste år. De har formået fortsat at levere tilstrækkelige og sikre fødevarer af høj kvalitet til Europa og tredjelands, alt imens de har værnet om jorden, bevaret vores landskaber og holdt liv i vores kulturarv og landdistrikter. Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg i løbet af de første 100 dage af min mandatperiode under ledelse af formanden og i samarbejde med andre medlemmer af kommissærkollegiet udarbejde en vision for landbrug og fødevarer. Visionen vil fungere som køreplan for fremtidige initiativer og omfatte en bred vifte af strategiske spørgsmål vedrørende landbrug og fødevarer.

Visionen vil tage hele værdikæden for landbrugsfødevarer i betragtning og indeholde forslag til, hvordan sektorens konkurrenceevne, bæredygtighed, rentabilitet og tiltrækningskraft kan sikres på lang sigt, samtidig med at diversiteten i landbruget bevares på hele vores kontinent. Den vil bl.a. omhandle landbrugernes socioøkonomiske situation og navnlig deres indkomst, gøre værdikæderne mere retfærdige, øge bedrifternes modstandsdygtighed, tilskynde til bæredygtige landbrugsmetoder, mindske fødevarer tab og madspild, forvalte og reducere den administrative byrde, der følger af national og europæisk lovgivning og rapporteringskrav, og stimulere viden, innovation og investeringer.

I visionen vil det blive præciseret, hvordan vi vil gøre fremskridt på disse centrale områder i samarbejde med interessenter, medlemsstaterne og Europa-Parlamentet. Den vil bygge på rapporten fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug og tage hensyn til alle relevante perspektiver, herunder navnlig Europa-Parlamentets og Rådets perspektiver.

Kernen i min vision vil være at skabe betingelserne for generationsskifte ved at sikre, at landbruget fortsat er levedygtigt og attraktivt i årtier fremover. De seneste tal viser, at kun er 12 % af alle landbrugsbedrifter i EU forvaltes af landbrugere under 40 år. Der er brug for en modig indsats, hvis landbrugets fremtid skal sikres i de kommende generationer. Vi skal sikre, at den næste generation fortsat kan dyrke deres landbrugsaktiviteter på tilfredsstillende vis, så de kan levere fødevarer af høj kvalitet ved hjælp af produktionssystemer, hvor natur og landbrug går hånd i hånd. Unge landbrugere har brug for en rimelig indkomst, frugtbar jord, adgang til jord og kapital, de rette færdigheder, teknologi og innovativt forædlingsmateriale med robuste systemer til afgrøde- og husdyrproduktion, der også opfylder forbrugernes behov, og som muliggør bæredygtig produktion i attraktive landdistrikter.

Derfor vil jeg arbejde tæt sammen med unge landbrugere og europæiske unge, herunder gennem en ungdomspolitisk dialog i de første 100 dage af den nye mandatperiode, om at udvikle en strategi for generationsskifte. Denne strategi skal sætte unge landbrugere i stand til fuldt ud at udnytte deres iværksætterånd og innovationspotentiale til gavn for sektorens fremtid. Den vil omfatte konkrete og innovative foranstaltninger til bedre at afhjælpe de vigtigste hindringer for generationsskifte, herunder adgang til jord, kredit og viden. En af disse foranstaltninger vil være et europæisk jordobservationscenter, der kan hjælpe os med at fremme gennemsigtighed på markedet for jord, herunder gennem en mekanisme til screening af, hvor investeringer i jord og landbrug stammer fra.

Hvis landbrugerne skal blive i erhvervet, og hvis vi skal tiltrække unge og nye landbrugere, er en rimelig og tilstrækkelig indkomst afgørende. I øjeblikket er landbrugernes indkomst imidlertid i gennemsnit meget lavere end gennemsnitslønnen i EU. Mange landbrugere har ikke de nødvendige midler til at investere i omstillingen. Denne situation skal ændres. Landbrugerne skal have bedre indtægter fra markedet, så de også kan foretage de nødvendige investeringer for at fremtidssikre deres bedrifter og gøre dem mere modstandsdygtige.

Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg forsvare en lang række foranstaltninger for at opnå dette. Vi må trække på alle indtægtskilder: indtægter fra markedet, offentlig indkomststøtte og nye alternative indtægtskilder såsom kulstofbindende dyrkning. Det endelige mål med vores politik må være at sikre, at markedet belønner landbrugerne mere hensigtsmæssigt og samtidig beskytter vores jord og miljø for at sikre, at grundlaget for landbruget opretholdes i de kommende generationer. Det er klart, at støtte gennem den fælles landbrugspolitik fortsat er afgørende for at støtte landbrugerne, belønne dem for økosystemtjenester og kompensere dem for arbejde i områder med naturbetingede begrænsninger samt for at støtte investeringer i modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt overholdelse af miljøforpligtelser. Vi skal gøre den fælles landbrugspolitik enklere og mere målrettet og finde den rette balance mellem incitamenter, investeringer og regulering. Jeg vil sikre, at den yder socioøkonomisk støtte til de landbrugere, der har mest brug for det, navnlig mindre landbrugere, skaber incitamenter til økosystemtjenester og støtter vores landdistrikter.

Hvis landbrugerne skal kunne få anstændige indtægter fra markedet, skal de være i stand til at forhandle sig til rimelige priser. I øjeblikket er dette dog ikke muligt for mange landbrugere på grund af deres svage forhandlingsstyrke og den manglende gennemsigtighed på markedet. Jeg er fast besluttet på yderligere at styrke landbrugernes forhandlingsstyrke og minimere risikoen for, at de systematisk tvinges til at sælge til priser, der ligger under produktionsomkostningerne.

Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg i visionen for landbrug og fødevarer skitsere, hvordan dette kan gøres. For det første er vi nødt til at hjælpe landbrugerne med at gøre bedre brug af de eksisterende værktøjer, navnlig muligheden for at tilslutte sig producentorganisationer og sammenslutninger heraf. For det andet vil jeg anbefale, at Kommissionen hurtigt foreslår målrettede ændringer af forordningen om den fælles markedsordning for at styrke producenternes position i forbindelse med forhandling og indgåelse af kontrakter om levering af landbrugsprodukter, fremme samarbejdet og forbedre pristransmissionen. For yderligere at beskytte landbrugerne mod urimelig handelspraksis vil jeg ligeledes anbefale Kommissionen at foreslå nye regler om grænseoverskridende håndhævelse inden for rammerne af direktivet om urimelig handelspraksis. På grundlag af resultaterne af den igangværende evaluering af direktivet om urimelig handelspraksis vil jeg i tæt samarbejde med alle interessenter overveje en revision af de nuværende regler. Desuden agter jeg at styrke tilliden blandt operatører i værdikæden ved at øge gennemsigtigheden i prisdannelsen og -transmissionen på grundlag af viden fra det nye observatorium for fødevarekæden.

Endelig vil jeg prioritere forenkling og effektiv gennemførelse. Enklere politikker og adgang til passende værktøjer er en forudsætning for at gøre landbruget mere konkurrencedygtigt. Samtidig er der behov for meningsfuld rapportering og kontrol for effektivt at kunne spore opfyldelsen af vores politiske mål, herunder vores miljømål. Min vision for fremtiden vil derfor skabe balance: landbrugerne vil få mulighed for at dyrke deres jord uden

overflødig bureaukrati, samtidig med at der gives den rette sikkerhed for, hvordan EU-midler bruges, baseret på korrekt målretning og resultater. Vi skal i den forbindelse udnytte fordelene ved digital teknologi og digitale værktøjer, samtidig med at vi mindsker byrden for mindre støttemodtagere gennem enkle ordninger og lukker den digitale kløft mellem yngre og ældre landbrugere.

Kommissionen er i øjeblikket i færd med at foretage en grundig analyse af den administrative byrde for landbrugerne og de nationale myndigheder. Der er stadig rig plads til forbedringer, og jeg forpligter mig til at gå videre på grundlag af resultaterne af den igangværende analyse. Jeg agter at arbejde tæt sammen med mine kolleger i kommissærkollegiet samt med interessenter, medlemsstater og Europa-Parlamentet for yderligere at reducere den administrative byrde for landbrugere i al EU-lovgivning, der har en indvirkning på landbrugssektoren. Desuden vil det være en prioritet i forbindelse med forslag inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik efter 2027 at mindske byrden for landbrugerne og strømline de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

4. Hvad er Deres holdning til konsekvenserne af udvidelsen med hensyn til den fremtidige fælles landbrugspolitik, navnlig fremtiden for direkte betalinger? Hvordan agter De at undgå eller afbøde udvidelsesprocessens mulige negative virkninger for EU's landbrugsmarkeder og -producenter? Mener De, at der i øjeblikket er behov for yderligere at regulere indførslen af ukrainske produkter for at undgå at destabilisere EU's landbrugsmarkeder? Mener De, at de beskyttelsesforanstaltninger, der har været gældende siden juni sidste år, er tilstrækkelige? Hvad er mere generelt Deres holdning til den igangværende genforhandling af frihandelsaftalen med Ukraine?

EU's udvidelsespolitik udgør mere end nogensinde før en geostrategisk investering i langsigtet fred, stabilitet, indflydelse, konkurrenceevne og sikkerhed, herunder sikkerhed i vores landbrugsfødevarer, for vores kontinent. Vi er nødt til både at støtte kandidater og potentielle kandidater på deres respektive vej mod EU og forberede os på at byde nye medlemmer i Unionen velkommen.

Udvidelsen med kandidatlandene kan styrke EU som en geostrategisk aktør i landbrugssektoren, styrke vores rolle med hensyn til at støtte den globale fødevarerikkerhed og styrke EU's strategiske autonomi inden for fødevarer, foder, biomasse og jord betydeligt i en tid med stigende risici som følge af klimaændringerne. Dette vil også medføre udfordringer. Men det er ikke første gang, EU er blevet udvidet, eller første gang, vi er nødt til at overveje fremtiden for den fælles landbrugspolitik i en udvidet Union. Dette er før sket ved at tilpasse EU's politikker forud for tiltrædelsen, navnlig gennem en streng tiltrædelsesproces, der sikrer, at udvidelseslandene er fuldt ud forberedte forud for tiltrædelsen, og gennem målrettet bistand. Denne tilgang har bidraget til at udligne forskellene mellem gamle og nye medlemsstater. Den formelle tiltrædelse af EU kom ikke som et forstyrrende chok for nye og eksisterende medlemsstater, men som et yderligere skridt i retning af en gnidningsløs integration af de nye medlemsstater i EU's politikker og budget. Dette blev suppleret med overgangsperioder efter tiltrædelsen, hvor det var nødvendigt, f.eks. indfasning af midler og adgang til EU's arbejdsmarked, samt en gradvis integration i det indre marked.

Jeg vil arbejde tæt sammen med kommissæren med ansvar for udvidelse, medlemsstaterne, udvidelseslandene og interessenterne for at drøfte landbrugets fremtid i en større Union. Udvidelsens potentielle indvirkning på landbruget i de nuværende medlemsstater skal vurderes under hensyntagen til en række usikkerheder:

- kandidatlandenes landbrugsstrukturer og produktionskapacitet på tidspunktet for deres tiltrædelse
- den fremtidige støtte, som udvidelseslandene kan modtage for at støtte tilpasningen af deres landbrugssektor (f.eks. førtiltrædelsesstøtteprogrammer)
- den fortsatte udvikling i landbrugssektoren, som på ingen måde er statisk, og i forbrugsmønstrene i EU, i udvidelseslandene og globalt.

Vi skal huske på, at tiltrædelse er og fortsat vil være en meritbaseret proces, der fuldt ud afhænger af de konkrete fremskridt, som de enkelte partnere gør, og som begynder med de grundlæggende kriterier for EU-tiltrædelse, navnlig demokrati, retsstatsprincippet, økonomiske reformer og reformer af den offentlige forvaltning.

Derfor må vi forenkle vores fælles landbrugspolitik og gøre den mere målrettet, uanset om EU bliver udvidet eller ej – og finde den rette balance mellem incitamenter, investeringer og regulering. De særlige behov i en større Union kommer oven i det uundgåelige behov for en moderniseret og enklere fælles landbrugspolitik. Udvidelse er

således en mulighed – men ikke den udløsende faktor – for at sikre, at vores udgifter stemmer bedre overens med vores aktuelle og fremtidige politiske mål.

Jeg er overbevist om, at vi som ligesom tidligere vil være i stand til at tilpasse og forberede den fælles landbrugspolitik til den virkelighed, der følger med en større Union, og sikre, at den forbliver effektiv og gavner nuværende og fremtidige landbrugere i alle regioner i et udvidet EU.

Med hensyn til handelsforbindelserne med Ukraine vil jeg allerførst gentage, at jeg står ved Ukraine og støtter kommissionsformand Ursula von der Leyens fulde tilsagn til at fortsætte vores urokkelige støtte til Ukraine i lyset af Ruslands ulovlige angrebskrig mod Ukraine. For at støtte Ukraines økonomi blev der truffet øjeblikkelige foranstaltninger i form af autonome EU-handelsforanstaltninger, som har givet Ukraine fuldstændig handelsliberalisering fra juni 2022. I betragtning af det potentielle pres på markederne i nabolandene indeholder den nuværende forordning om autonome handelsforanstaltninger mekanismer i form af styrkede beskyttelsesbestemmelser til at imødekomme EU-producenternes alvorlige bekymringer. Dette har været med til at stabilisere de mest følsomme markeder og sendt positive signaler med hensyn til det langsigtede perspektiv.

Der er fremover behov for en mere stabil og strukturel aftale med Ukraine om vores samhandel med landbrugsfødevarer. Kommissionen har allerede forpligtet sig til at indlede drøftelser med Ukraine om en permanent og gensidig handelsliberalisering som fastsat i associeringsaftalen mellem EU og Ukraine. Revisionen af det vidtgående og brede frihandelsområde (DCFTA) vil også bidrage til Ukraines gradvise integration i det indre marked til gavn for borgere og virksomheder fra både EU og Ukraine. I revisionen vil erfaringerne fra den nuværende liberalisering blive inddraget, og der vil blive skabt økonomisk sikkerhed og stabilitet i handelsforbindelserne mellem EU og Ukraine i de kommende år. Målet er at give ukrainske erhvervsdrivende mulighed for fortsat at eksportere landbrugsfødevarer til EU og samtidig imødekomme bekymringerne hos EU's interessenter, navnlig i specifikke sektorer, hvor øget import fra Ukraine kan have en negativ indvirkning på situationen på markederne. På samme måde vil erhvervsdrivende i EU få bedre adgang til det ukrainske marked. Jeg vil være opmærksom på EU-landbrugernes interesser og sikre en passende behandling af følsomme sektorer i forbindelse med denne proces. Med hensyn til denne permanente og gensidige markedsåbning er det desuden Kommissionens hensigt at kæde bedre adgang for ukrainske landbrugsprodukter til det europæiske marked sammen med Ukraines gradvise overholdelse af relevante EU-produktionsstandarder.

5. Landbruget er mere afhængigt af eksterne faktorer, som f.eks. klimahændelser, volatile markeder eller geopolitiske omstændigheder, som det har ringe eller ingen indflydelse på, end næsten nogen anden sektor. En modstandsdygtig landbrugssektor og robust krisestyring er derfor afgørende for den fremtidige landbrugspolitik. Hvad er Deres idéer til at forbedre modstandsdygtigheden og krise- og risikostyringen i landbrugssektoren, herunder krisereserven, i lyset af ovennævnte eksterne udfordringer? Hvordan planlægger De navnlig at håndtere vandrelaterede udfordringer, herunder vandtilgængelighed, der i stigende grad bliver centrale spørgsmål i landbrugsproduktionen?

Klimaændringer og ekstreme vejrforhold, biodiversitetstab og forurening samt tab af landbrugsarealer, skovarealer og andre delvis naturlige og naturlige arealer skaber øgede risici og sårbarheder for Europa. Som fremhævet i den europæiske klimarisikovurdering fra marts i år står Sydeuropa allerede over for kritiske risikoniveauer med hensyn til afgrødeproduktion. Desuden lægger den geopolitiske og den dermed forbundne økonomiske udvikling i stigende grad pres på landbrugs- og fødevarer-systemerne. Der er ingen tvivl om, at alle disse udfordringer er et kæmpe problem for EU's landbrugsfødevarersektor i en meget konkurrencepræget national og global kontekst. Samtidig har EU's landbrugsfødevarersektor mange styrker – ikke mindst de europæiske landbrugere og den mangfoldighed, der kendetegner EU's område.

EU's landbrugs- og fødevarersektor er allerede i gang med en omstilling – nemlig at blive mere modstandsdygtig og bæredygtig, afbøde og tilpasse sig yderligere til klimaændringer og mindske indvirkningen på miljøet, samtidig med at den fortsat skal bidrage til EU's og den globale fødevarer-sikkerhed. Dette er takket være innovative og kvalificerede landbrugere og iværksættere i sektoren. Dette bør vi anerkende.

Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg sikre, at vi øger vores indsats for at bistå landbrugere og de erhvervsdrivende i denne omstilling og skaber et gunstigt miljø, hvor alle landbrugere og iværksættere i EU kan finde den forretningsmodel, der passer bedst til deres geografiske og klimatiske virkelighed. Som skitseret i den strategiske dialog skal en styrkelse af landbrugsfødevarersektorens transformativ modstandsdygtighed kombinere både kortsigtede og langsigtede løsninger.

Jeg vil forsvare en EU-indkomspolitik for Europas landbrugere.

For at forberede os på fremtiden er vi nødt til at forbedre vores klimarisikoberedskab og krisestyring og sikre, at der tages særligt hensyn til behovene i landdistrikterne. Hvis den politiske tilgang til risikostyring i landbruget skal være effektiv og virkningsfuld, skal den tage hensyn til samspillet mellem og afvejningen af forskellige risici, bedriftsstrategier, markeds- og forsyningskædeløsninger og regeringspolitikker. Selv om krisestyingsværktøjer er nødvendige for at håndtere katastrofale hændelser på kort sigt, bør de ikke begrænse omstillingen og landbrugernes anvendelse af langsigtede løsninger. Det er vigtigt, at risiko- og krisestyingspolitikker er katalysatorer for omstillingen til en modstandsdygtig og bæredygtig landbrugssektor.

Med tanke på omkostningerne i forbindelse med de ekstraordinære hændelser, der gør landbrugsforsikringer stadig mere risikable for de erhvervsdrivende, er det nødvendigt med nye tilgange. Lad mig gøre det helt klart: De eksisterende forsikringsordninger vil blive mindre finansielt levedygtige for både de erhvervsdrivende og de forsikrede. For at imødegå denne negative spiral skal vi være bedre til at dele risiciene, mindske risiciene ved forsikring for at tiltrække mere privat finansiering og skabe et gunstigt miljø, f.eks. ved at skabe markedsgennemsigtighed. Jeg forpligter mig til at arbejde på at stille bedre værktøjer til rådighed til risikostyring i landbruget i alle EU's medlemsstater.

Jeg vil også gennemgå den eksisterende værktøjskasse med instrumenter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og vurdere, hvordan vi bedst muligt kan forbedre disse værktøjer for bedre at kunne opbygge det europæiske landbrugssystem modstandsdygtighed og mindske den dermed forbundne risiko for markedsaktørerne. Efter min mening bør den fælles landbrugspolitik i stigende grad fokusere på incitamenter og instrumenter, der fremmer langsigtet tilpasning og modstandsdygtighed i landbruget, og som samtidig gør forsikringer billigere og mindre risikable.

Ud over risikostyringsinstrumenterne er kriseberedskabs- og indsatsredskaber afgørende, da selv de mest effektive risikoforebyggelses- og risikostyringsforanstaltninger ikke kan forhindre, at der opstår kriser og chok, som landbrugerne ikke kan klare selv, hvad enten de er af klimatisk, miljømæssig, (geo)økonomisk eller (geo)politisk karakter. Dette fremgår tydeligt af anbefalingerne fra den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug.

Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg fortsætte og styrke den seneste indsats inden for rammerne af den europæiske kriseberedskabs- og indsatsmekanisme for fødevarerikkerhed som et vigtigt bidrag til EU's beredskabsstrategi med hensyn til fødevarerforsyning og fødevarerikkerhed. I den forbindelse ser jeg frem til Sauli Niinistö's kommende rapport om, hvordan Europas civile og forsvarsmæssige beredskab kan styrkes, hvor fødevarerikkerhed bør betragtes som et afgørende element i ethvert beredskab.

Med hensyn til indsats er der ved hjælp af de ekstraordinære foranstaltninger inden for rammerne af den fælles markedsordning samt landbrugsreserven blevet ydet rettidig støtte til EU's landbrugere, som står over for en lang række forhold, der påvirker deres økonomiske levedygtighed, lige fra markedsforstyrrelser som følge af geopolitiske omstændigheder til bekæmpelse af udbredelse af sygdomme hos dyr og virkningerne af hidtil usete ekstreme ugunstige vejrforhold og naturkatastrofer. I min optik er kriseinstrumenter udtryk for de offentlige myndigheders omsorg og den europæiske solidaritet med vores landbrugere. Fremover er vi nødt til at sikre, at krisestyring og -beredskab ikke bliver en hindring for, at landbrugerne anvender risikostyringsstrategier på deres bedrifter, f.eks. ved at skifte til mere modstandsdygtige landbrugsmetoder.

Det vil også være meget vigtigt at fortsætte og øge indsatsen for at gøre vores landbrugssektor mere modstandsdygtig over for klimaændringer og navnlig over for ekstreme vejrforhold såsom oversvømmelser og tørke, men også over for den generelle opvarmning og ændringer i nedbørsmønstrene. En landbrugssektor, der er modstandsdygtig på vandområdet, er ikke blot en mulighed, men en nødvendighed, og jeg vil arbejde meget tæt sammen med kommissæren med ansvar for miljø, vandresiliens og en konkurrencedygtig cirkulær økonomi om at udforme strategien for vandresiliens, der har til formål at hjælpe landbrugerne med at opnå et vandintelligent landbrug.

Støtte under den fælles landbrugspolitik er fortsat afgørende for foranstaltninger, der har til formål at forbedre jordbundens sundhed (med positive virkninger med hensyn til at begrænse erosion eller skabe opslugende kapacitet, der bidrager til at bekæmpe både overskydende vand og tørke), bevare og skabe landskabstræk, der har afbødende virkninger, investere i bedre infrastrukturer til kunstvanding og genbrug af vand samt støtte præcisionslandbrug og mere modstandsdygtige afgrøder og sorter. Nye tilgange på landskabsniveau bør fremmes. Samtidig er det afgørende at styrke rådgivningstjenesternes rolle i hele EU for at støtte landbrugere, der anvender mere modstandsdygtige praksisser og systemer, som er tilpasset deres lokale geografiske og klimatiske eksponering. Dette skaber win-win-situationer, da det gør det mere attraktivt at forsikre landbrugsvirksomheder.

Vi bør belønne de landbrugere, der bidrager til at beskytte eller genoprette vores økosystemtjenester. Selv om vi vil arbejde hen imod dette med henblik på perioden efter 2027, har medlemsstaterne allerede nu i vid strækning bevæget sig i denne retning, f.eks. gennem såkaldte bioordninger og landbrugsmiljø- og klimainstrumenter.

Jeg mener, at der er behov for mere grundlæggende ændringer i de mest sårbare regioner. Vi må i fællesskab foregribe de langsigtede virkninger af klimaændringerne – navnlig med hensyn til vandressourcerne – og sikre, at sektoren tilpasser sig for at opnå langsigtet modstandsdygtighed. Dette indebærer diversificering eller omstilling af bedrifterne, udvikling af nye markeder og målrettet forskning og innovation. I kan regne med, at jeg også vil være opmærksom på dette.

6. Landbrugssektoren har gjort en stor indsats i de seneste år og årtier, herunder gennem målrettet støtte under den fælles landbrugspolitik, for at blive mere miljø- og klimavenlig. Landbruget yder allerede et vigtigt bidrag til gennemførelsen af EU's klima-, biodiversitets- og miljømål, og det vil det fortsat gøre i fremtiden, samtidig med at der tages hensyn til landbrugs- og fødevarersektorens socioøkonomiske virkelighed, konkurrenceevne og rentabilitet. Hvordan agter De at støtte landbrugerne i denne nødvendige forandringsproces? Kan dette ske inden for rammerne af den nuværende fælles landbrugspolitik? Mener De i betragtning af behovet for øgede investeringer for at sikre landbrugssektorens bæredygtighed, at der er behov for et forhøjet budget til den fælles landbrugspolitik, og hvordan vil De sikre tilstrækkelig finansiering? Hvilke andre offentlige og private instrumenter mener De er nødvendige for at støtte landbrugerne i at levere offentlige tjenester?

Vi må arbejde sammen for at sikre vores landbrugssektors konkurrenceevne og bæredygtighed på lang sigt inden for vores planets grænser. Dette fælles mål kan vi kun nå, hvis vi arbejder sammen om de tre dimensioner af bæredygtighed: økonomi, miljø og klima samt sociale forhold. Da de tre dimensioner er indbyrdes forbundne, vil dette ikke lykkes, hvis vi prioriterer én dimension uden at sikre, at det går den rigtige vej med de andre to andre. Dette er den eneste måde, hvorpå vi kan sikre sektorens levedygtighed, langsigtet fødevarer sikkerhed for de europæiske borgere gennem et stort udbud af forskelligartede fødevarer af høj kvalitet til overkommelige priser samt bæredygtig forvaltning af naturressourcer og velfungerende landdistrikter.

Hvis jeg godkendes som kommissær, agter jeg at bygge videre på det, der hidtil er opnået, inden for rammerne af de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik samt gennem de initiativer, der er taget som led i den grønne pagt, idet jeg anerkender landbrugernes og de nationale forvaltningers indsats. Som Den Europæiske Revisionsret for nylig fastslog i sin rapport af 30. september 2024 om de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, giver den "grønne arkitektur" i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 mulighed for større miljø- og klimaambitioner i den fælles landbrugspolitik, men dette potentiale skal udnyttes bedre gennem nationale planer. Jeg vil derfor støtte medlemsstaterne i effektivt at gennemføre deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, men jeg er også fast besluttet på at afhjælpe svagheder og gøre bedst mulig brug af de indhøstede erfaringer, ny dokumentation og feedback fra interessenter i samarbejde med Europa-Parlamentet og medlemsstaterne.

Når det er sagt, mener jeg, at de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik er et passende redskab til at forfølge den fælles landbrugspolitikens politiske mål på en integreret måde, da medlemsstaterne bruger planerne til at forberede sig og reagere på udfordringerne i deres områder. Den fælles landbrugspolitik – som er den største kilde til EU-finansiering på miljøområdet – kan sikre, at produktion og natur går hånd i hånd. Dette har udmøntet sig i et højere ambitionsniveau på flere områder, idet 32 % af midlerne under den fælles landbrugspolitik er afsat til klima-, miljø- og dyrevelfærdsmål (næsten 97 mia. EUR af midlerne til den fælles landbrugspolitik for 2023-2027).

I modsætning til andre økonomiske sektorer er landbrugsproduktionen baseret på og uløseligt forbundet med naturen og økosystemerne. Landbruget skaber positive eksterne virkninger, f.eks. vedligeholdelse af landskaber, økonomiske aktiviteter i fjerntliggende landdistrikter og visse landbrugsmetoders positive virkning på biodiversiteten. Vi er nødt til at bevare disse virkninger. Samtidig er vi nødt til at nedbringe de negative eksterne virkninger og forvalte naturressourcerne på en bæredygtig måde og genoprette dem, hvor det er nødvendigt. Jordbundens sundhed, tilpasning til klimaændringer, bestøvning, næringsstofbalance, dekarbonisering og bæredygtig anvendelse af pesticider og gødningsstoffer samt alternativer hertil er vigtige eksempler på elementer, der er afgørende for levedygtigheden på lang sigt. I mange tilfælde kan det være nødvendigt at foretage gennemgribende ændringer i forvaltningen for at tilpasse sig klimaændringerne.

Vi må ikke glemme den fælles landbrugspolitikens mål om at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard og om at sikre forsyninger til rimelige priser som fastsat i traktatens artikel 39. Vi er nødt til fortsat at tage ved

lære af det, som landbrugerne gav udtryk for i foråret, og udforme og anvende en ny tilgang til at sikre bæredygtighed og støtte landbrugere, der bidrager til dekarbonisering og bevarer biodiversiteten.

Jeg mener, at der er plads til at fremme positive miljømæssige og sociale resultater gennem belønninger og incitamenter til at skabe økosystemtjenester. For at opfylde alle ambitionerne skal vi være bedre til at målrette støtten. Et system med belønninger og incitamenter til at skabe økosystemtjenester vil være vigtigt for at fremme positive miljømæssige og sociale resultater. Med det fremtidige EU-budget er vi nødt til at sikre, at den fælles landbrugspolitik er målrettet, og at der skabes den rette balance mellem incitamenter, investeringer og regulering. Jeg vil i den forbindelse bl.a. specifikt vurdere de bedste muligheder med hensyn til konditionalitet i forbindelse med betalinger under den fælles landbrugspolitik og være meget opmærksom på lovgivningsinitiativer på andre områder, der kan indvirke på landbrugssektoren.

I den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug blev det fastslået, at opfyldelsen af EU's mål med hensyn til landbrug og fødevarerproduktion, udvikling af landdistrikterne, klimaneutralitet og genopretning af biodiversitet kræver, at der handles og reageres på en effektiv måde for at gennemføre prioriteterne, navnlig for at styrke landbrugssektorens konkurrenceevne, modstandsdygtighed og bæredygtighed samt EU's fødevareruverenitet og for at gøre en reel forskel i vores landdistrikter.

I betragtning af de udfordringer med hensyn til omstilling og tilpasning, som Europas landbrug står over for, er vi nødt til at se ud over den fælles landbrugspolitik for at bidrage til finansieringen af omstillingen og afbøde de risici, den medfører. Mange landbrugere er villige til at investere og foretage ændringer, men de er ikke i stand til at opnå kommerciel finansiering. Dette finansieringshul på skønsmæssigt 62 mia. EUR (2022) er blevet større i de senere år, og det er især små og unge landbrugere, der er særligt ugunstigt stillet. Der ses også et betydeligt finansieringshul i forbindelse med grønne investeringer, da de ikke giver et øjeblikkeligt investeringsafkast. Jeg agter at arbejde tæt sammen med Den Europæiske Investeringsbank med henblik på at maksimere de offentlige investeringskilder og samtidig mobilisere og nedbringe risikoen ved privat kapital. Jeg vil også tilskynde medlemsstaterne til at gøre bedre brug af finansielle instrumenter under den fælles landbrugspolitik og af støtte til banebrydende innovation og videnoverførsel.

Jeg vil yderligere undersøge nye forretningsmodeller og muligheder for ekstra indtægtskilder for landbrugere, der stammer fra en klimaneutral og naturpositiv økonomi, såsom bioøkonomi (valorisering af restprodukter, affald eller biomasse) eller kulstofbindende dyrkning og biodiversitetscertificering (CO₂-kreditter og naturkreditter). Ved at producere vedvarende energi kan landbrugerne også diversificere deres indkomst. Som led i vores indsats er vi også nødt til at samarbejde og dele ansvaret med føde- og drikkevarerindustrien og forbrugerne. Fødevarerindustrien er afhængig af landbrugerne, da den har brug for råvarer. Den har derfor en grundlæggende interesse i, at landbrugssektoren er sund, bæredygtig og modstandsdygtig. Fødevarerindustrien bør derfor i rimeligt omfang bidrage til at belønne de landbrugere, der producerer landbrugsprodukter på en mere bæredygtig måde.

7. Hvad er Deres planer for at udvikle husdyrsektoren og samtidig bidrage til klimahandlingsplanen? Hvordan agter De at fremme innovation på dette område? Hvordan vil De sikre en sammenhængende og effektiv gennemførelse af lovgivning om begrænsning af emissioner, der påvirker husdyrsektoren, og hvordan vil De undgå flere juridiske lag og yderligere administrative byrder for landbrugere?

Antallet af husdyr i EU er fortsat faldende og er de seneste ti år faldet med 7,8 %, men dette fald er ikke jævnt fordelt over hele EU. Fra 2013-2023 faldt antallet af kvæg med 5 %, svin med 6 %, får med 9 % og geder med 15 %.

Sikring af en bæredygtig og konkurrencedygtig husdyrsektor i EU er ikke blot en prioritering af landbruget, men et strategisk mål, der knytter sig til bredere mål om miljømæssig, social og økonomisk bæredygtighed. Det er en afgørende søjle i EU's landbrugsfødevarer-system, der bidrager til fødevarer-sikkerhed, beskæftigelse i landdistrikterne og bevarelse af mangfoldige og smukke landskaber i hele Europa samt af vores kulturarv. Hvis husdyrsektoren baseres på familiedrevne bedrifter, kan den spille en central rolle med hensyn til at bevare landdistrikternes levedygtighed. I bjergområder eller områder med naturbetingede begrænsninger er husdyrbrug ofte den eneste levedygtige økonomiske aktivitet. Uden husdyrbruget er der risiko for nedlæggelse af landbrug, større affolkning, tab af beskæftigelse og økonomisk stagnation i disse områder. Samtidig medfører husdyrbrug som bekendt negative klima- og miljømæssige virkninger for vand, luft, jord og natur, som vi er nødt til at tage fat på.

Jeg agter at forbedre resultaterne i husdyrsektoren med hensyn til økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed ved at stille en befordrende ramme under den fælles landbrugspolitik til rådighed for sektoren i

overensstemmelse med andre politikker, navnlig vedrørende klima og miljø. Jeg vil sikre, at dette mål omsættes til en holistisk tilgang, der resulterer i tydelige vejledende principper, som skal gennemføres på bedriftsniveau og i hele forsyningskæden. Jeg vil til enhver tid lægge vægt på at mindske den administrative byrde, der hviler på landbrugernes skuldre.

Selv om landbrugets emissioner er reduceret en smule i EU i løbet af de seneste to årtier, hvilket er en udvikling, der forventes at fortsætte i fremtiden, skal omstillingen til mere bæredygtig praksis i husdyrsektoren fortsættes. Det er ligeledes vigtigt at understrege, at presset fra husdyrsektoren i visse områder er blevet for stort, og det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at genoprette balancen. Dette kræver en samlet tilgang, og den fælles landbrugspolitik bør fortsat udstyre medlemsstaterne med redskaberne til at afhjælpe disse udfordringer, f.eks. fremme af bæredygtig praksis, etablering af alternative forretningsmodeller, støtte til forskning og udvikling og indførelse af nye teknologier.

Græsningsystemer medfører f.eks. adskillige miljøtjenester. Græssende drøvtyggere fungerer som naturbaserede løsninger, hvormed biomasse fra græsarealer forvaltes, risikoen for naturbrände mindskes, og kulstoflagringen i jorden støttes. Græssende dyr bidrager til at bevare økosystemernes sundhed, da jordens frugtbarhed øges, når organisk materiale og kvælstof vender tilbage til jordbunden. Græsning fremmer også biodiversiteten – f.eks. skaber gødning, der efterlades af husdyrene, levesteder for insekter og fugle. Desuden bidrager græsbaseerede husdyrsystemer til kulstofbinding i jorden, hvilket spiller en rolle med hensyn til modvirkning af klimaændringer. Ekstensive husdyrsystemer er også et bæredygtigt middel til fødevarerproduktion i områder med ikkelevedygtig afgrødeproduktion, hvilket styrker deres rolle i klimatilpasningen yderligere. Markederne skal støtte og belønne disse bæredygtige praksisser.

Skræddersyede tilgange, der tager hensyn til lokale forhold, landbrugsmetoder og økonomiske realiteter, er afgørende.

Selv om der er gjort en stor indsats, er der behov for at reducere emissionerne yderligere. Først og fremmest vil vi forbedre målingen af drivhusgasemissioner, både på bedriftsniveau og på nationalt plan, for at gøre det muligt at få konsoliderede data på EU-plan. Vi skal være bedre til at registrere virkningerne af god praksis på reduktionen af landbrugets emissioner, da de ikke i tilstrækkelig grad anerkendes af markederne eller i de nationale drivhusgasopgørelser. Derudover vil teknologisk innovation spille en afgørende rolle i omstillingen. Præcisionslandbrug, særlige avlsprogrammer, forbedrede dyresundhedspraksisser, metanreducerende fodertilsætningsstoffer, forvaltning af husdyrgødning, integreret græsningsforvaltning og innovative foderløsninger vil alt sammen være afgørende for at reducere husdyrbrugets miljøaftryk. Jeg vil være særligt opmærksom på det igangværende forsknings- og innovationsprogram og sikre, at dets lovende resultater stilles til rådighed for alle. Disse klimavenlige tilgange bør gennemføres på området.

Der findes flere vejledende principper for sektorens fremtid: videnskabelig dokumentation, høringer af interessenter og teknologisk innovation. Ved udformningen af langsigtede perspektiver for sektoren vil jeg sikre, at drøftelserne er baseret på solid videnskabelig dokumentation, således at politiske beslutninger baseres på fakta, og at alle interessenter – herunder landbrugere, forbrugere, civilsamfundet, videnskabsfolk og politiske beslutningstagere – inddrages i fastlæggelsen af sektorens fremtid og omsætter innovation til praksis.

Som tidligere nævnt vil jeg, hvis jeg godkendes som kommissær, udarbejde en vision for landbrug og fødevarer i løbet af de første 100 dage af det nye mandat, der bygger på anbefalingerne fra den strategiske dialog, og fremtidens husdyrbrug vil være en integreret del heraf. Ved at støtte innovation og fremme skræddersyede løsninger kan vi skabe en modstandsdygtig og bæredygtig fremtid for EU's husdyrbrug.

Spørgsmål fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer

8. Hvordan vil De nå miljø- og klimamålene (drivhusgasser, herunder metan) og samtidig sikre EU-landbrugernes økonomiske og sociale bæredygtighed samt deres rolle med hensyn til at sikre EU's fødevarerikkerhed? Kan De give nærmere oplysninger om det foreslåede benchmarkingsystem for ordninger for bæredygtighedscertificering med henblik på harmonisering af metoderne til vurdering af landbrugsbedrifters bæredygtighed? Hvilke kriterier vil det være baseret på? Hvordan vil det reducere producenternes administrative byrde? Hvordan agter De at nå EU's 2030-mål for økologisk landbrug? Hvordan planlægger De at samarbejde med kommissæren for sundhed og dyrevelfærd om One Health-tilgangen og om den lovgivningsmæssige ramme for bæredygtige fødevarerystemer? Har De med hensyn til sidstnævnte punkt planer om at medtage dette forslag i Kommissionens arbejdsprogram for 2025? Hvordan vil De sikre, at denne lovgivningsmæssige ramme omfatter alle interessenter og bygger på en

integreret tilgang til fremme af bæredygtighed i hele værdikæden, fra landbrug til mindsket madspild, dyrevelfærd, sundere bæredygtig kost og fødevarer af høj kvalitet?

I betragtning af landbrugets og fødevarerens systemernes indvirkning på klimaet og miljøet har vi brug for en fælles og sammenhængende tilgang til, hvordan de forskellige dele af fødevarerens systemet bidrager til klimamålene og tackler miljømæssige udfordringer. Landbruget skal som enhver anden sektor spille sin rolle. Fødevarerproduktionen er baseret på og uløseligt forbundet med naturen og økosystemerne. Uden en sund jordbund kan vores landbrugere ikke generere nogen indkomst.

For at opnå resultater med hensyn til miljø- og klimamål er det nødvendigt at have et stærkere fokus på incitamenter og investeringer for at opnå den rette balance mellem incitamenter, investeringer og regulering. Det er derfor min hensigt at bygge videre på den allerede vigtige indsats på miljø- og klimaområdet, der er gennemført inden for den nuværende støtteramme for den fælles landbrugspolitik – i fællesskab inden for rammerne af den miljø- og klimalovgivning, der er godkendt eller under behandling, herunder forordningen om naturgenopretning. Af hensyn til selve landbruget er vi nødt til effektivt at sikre jordens frugtbarhed, reducere tabet af næringsstoffer og bringe biodiversiteten og de dermed forbundne tjenester tilbage uden at straffe landbrugerne.

Der skal inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik fokuseres mere på emissioner – først og fremmest ved at forbedre målingen af drivhusgasemissioner, både på nationalt plan og på bedriftsniveau, for at gøre det muligt at få konsoliderede data på EU-plan. Vi skal være bedre til at registrere virkningerne af god praksis på reduktionen af landbrugets emissioner, da der allerede er gjort en stor indsats på dette område: Denne indsats anerkendes ikke i tilstrækkelig grad af markederne eller i de nationale drivhusgasopgørelser. Dernæst vil reduktionen af emissioner i landbruget, herunder metan, kræve, at visse værktøjer under den fælles landbrugspolitik styrkes, og at støtten målrettes yderligere, herunder i forbindelse med specifikke områder eller husdyrhold, samt at der findes innovative løsninger til forvaltning af husdyrgødning.

Der er mulighed for at opnå et miljømæssigt bæredygtigt og økonomisk levedygtigt landbrug, hvilket den økologiske sektor også har vist. Jeg er meget overbevist om sektorens potentiale i EU. Jeg agter fortsat at fokusere på udviklingen af sektoren. De strategiske planer under den fælles landbrugspolitik yder i dag betydelig støtte og opstiller ambitiøse mål for den økologiske sektor, og det er vigtigt at opretholde støtten for at lette omstillingen og sikre opretholdelsen af det økologiske landbrug. Vi skal være lige så opmærksomme på at støtte udviklingen i markedsefterspørgslen efter økologiske produkter og tilskynde til forbrug heraf, f.eks. gennem politikker for salg fremstød eller ændringer af reglerne for offentlige indkøb.

Der er en tydelig forbindelse mellem menneskers, dyrs, planters og miljøets sundhed, hvilket afspejles i One Health-tilgangen. Der er i stigende grad behov for en holistisk tilgang for at bevare modstandsdygtigheden i EU's fødevarerens system på lang sigt, men vi må nå dette langsigtede mål ved hjælp af en ny tilgang til bæredygtighed som anbefalet i den strategiske dialog. I stedet for at fremsætte nye lovgivningsforslag kan vi nå vores mål ved at være bedre til at gennemføre og håndhæve eksisterende lovgivning og samtidig anvende incitamenter og nye markedsbaserede værktøjer til at tilskynde til forandring. I den forbindelse agter jeg at arbejde tæt sammen med blandt andre kommissæren med ansvar for sundhed og dyrevelfærd samt med kommissæren med ansvar for fiskeri og havet, kommissæren med ansvar for miljø, vandresiliens og en konkurrencedygtig cirkulær økonomi og kommissæren med ansvar for klima, nettonul og ren vækst.

En pragmatisk bottom-up-tilgang, der tager hensyn til landbrugernes særlige behov, vil være af central betydning. Jeg agter bl.a. at samarbejde med landbrugere, alle aktører i fødevarerforsyningskæden, forbrugerrepræsentanter og den videnskabelig verden om at udvikle en harmoniseret bæredygtighedsvurdering på bedrifterne – benchmarkingsystemet. Med udgangspunkt i eksisterende offentlige og private systemer og under hensyntagen til realiteterne på bedrifterne kan dette gøre det muligt for landbrugerne kun at registrere bæredygtighedsdata én gang og dermed mindske den administrative byrde. Det vil gøre det lettere for landbrugerne at benchmarke deres bæredygtighedsresultater og fjerne gnidningerne mellem forskellige dimensioner af bæredygtighed. Det kan danne grundlag for eventuelle offentlige og private bæredygtighedsordninger som fastsat i rapporten om den strategiske dialog. Etableringen af et EU-dækkende benchmarkingsystem i landbrugsfødevarerens sektoren vil kunne tilskynde landbrugerne til at anvende bæredygtige praksisser og gøre det muligt for dem at vise, at de anvender disse praksisser, så de kan få et bedre afkast fra markedet.

I den strategiske dialog peges der også på at tilskynde til en mere afbalanceret kost som nøglen til borgernes sundhed og trivsel. Hvis jeg godkendes, vil jeg samarbejde med kommissæren med ansvar for sundhed og dyrevelfærd om at gøre fremskridt på dette område, samtidig med at jeg anerkender begrænsningerne ved EU's kompetencer med hensyn til fødevarerforbrug. Desuden spiller sociale og kulturelle faktorer en stor rolle, og her er de nationale og regionale myndigheder de mest egnede aktører, da de er ansvarlige for uddannelse, folkesundhed

og beskatning, som er centrale elementer i at støtte bæredygtig og sund kost. Ikke desto mindre er der områder, hvor EU kan tilføre merværdi og støtte eller supplere denne indsats.

Jeg er fast besluttet på at gennemføre EU's salgsmæssige støtte for landbrugsprodukter og fødevarer i overensstemmelse med den generelle støtte fra medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

Derudover er jeg fast besluttet på at fortsætte EU's skoleordning og gøre den mere effektiv. Ordningen er et unikt instrument på EU-plan, der når ud til det vigtigste publikum, nemlig skolebørn, som ikke kun bør nyde godt af en række sunde landbrugsprodukter såsom frugt, grøntsager og mejeriprodukter, men som også bør lære mere om landbrug, miljø og afbalanceret kost. Desuden gør EU's regler for offentlige udbud det muligt for offentlige myndigheder, der indkøber fødevarer, at tage hensyn til visse bæredygtighedskriterier. Også på dette område er jeg fast besluttet på at samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for velstand og industristrategi og kommissæren med ansvar for sundhed og dyrevelfærd.

Forbedret dyrevelfærd for opdrættede dyr medfører håndgribelige fordele for landbrugerne, navnlig reduktion af risikoen for sygdomsudbrud samt reduktion af brugen af lægemidler, hvilket har en positiv indvirkning på reduktionen af antimikrobiel resistens, sygelighed og dødelighed samt større rentabilitet ved husdyrbrug. Den nuværende fælles landbrugspolitik hjælper landbrugerne med at opnå højere niveauer af dyrevelfærd og -sundhed. Hvis jeg bliver godkendt som kommissær, vil jeg arbejde tæt sammen med kommissæren med ansvar for sundhed og dyrevelfærd, navnlig for at modernisere reglerne om dyrevelfærd i overensstemmelse med videnskabelige, miljømæssige, økonomiske og sociale faktorer.

Med hensyn til madspild er jeg, hvis jeg bliver godkendt som kommissær, sammen med kommissæren med ansvar for miljø samt kommissæren med ansvar for sundhed og dyrevelfærd fast besluttet på at fremskynde EU's fremskridt hen imod mål 12.3 for bæredygtig udvikling om at halvere det globale madspild i detail- og forbrugerleddet og mindske fødevareretabet inden 2030 ved at tage hensyn til madspild/fødevareretab på alle relevante politikområder, herunder landbrug. Jeg vil støtte yderligere tiltag, der fører til mindsket madspild og mindsket fødevareretab.

Spørgsmål fra Fiskeriudvalget

9. Hvordan vil De inden for Deres ansvarsområde tage hensyn til betydningen af EU's fiskeri- og akvakultursektorer, deres bidrag til EU's fødevareresuverænitet og beskyttelsen af marine økosystemer, både på kort og lang sigt?

Fiskeri- og akvakultursektoren udgør en grundlæggende søjle i mange samfund på hele kontinentet og spiller en afgørende rolle for fødevareresikkerheden samt for beskæftigelsen og den økonomiske aktivitet i flere regioner.

På trods af dette kommer næsten 70 % af alle fiskevarer og akvakulturprodukter, der forbruges i EU, fra import. Den europæiske akvakulturproduktion ligger fortsat stabilt på et forholdsvis lavt niveau på trods af dens enorme potentiale.

Hvis jeg godkendes som kommissær, vil jeg derfor arbejde tæt sammen med kommissæren med ansvar for fiskeri og hav for at sikre, at der i visionen for landbrug og fødevarer tages behørigt hensyn til fiskeri og akvakultur. Vi vil også samarbejde med den ledende næstformand med ansvar for samhørighed og reformer for at gøre både landdistrikterne og kystområderne mere attraktive for nuværende og kommende generationer.

For at sikre fødevareresikkerheden er EU nødt til at fremme en konkurrencedygtig, bæredygtig og modstandsdygtig fiskeri- og akvakultursektor og bevare vores landdistrikts-, kyst- og flodområders levedygtighed. Vi skal også huske på, at vores have i høj grad påvirkes af det, der sker på land. Tab af næringsstoffer har f.eks. en negativ indvirkning på både landbruget og havet, hvilket indebærer omkostninger for fiskeri og turisme. Jeg er overbevist om, at vi bør anvende en holistisk tilgang til fødevarer systemet generelt under hensyntagen til både landbrug, fiskeri og akvakultur.

Forbrugerne spiller en central rolle i forbindelse med denne omstilling. Prisen er fortsat en vigtig drivkraft bag deres forbrugsbeslutninger. Det er vigtigt, at der skabes et passende gunstigt miljø, hvor markedet belønner mere bæredygtig praksis. Forbrugeroplysning er fortsat et område, hvor det videre arbejde vil bidrage til en gnidningsløs omstilling til bæredygtighed, og der er brug for at vi samarbejder, f.eks. om en muligvis mere udførlig oprindelsesmærkning.